

“मीठे बच्चे- सच्चा कमाई गर्ने पुरुषार्थ पहिला स्वयं गर फेरि आफ्नो मित्र-सम्बन्धीहरूलाई पनि गराऊ , च्यारिटी बि गिन्स एट होम।”

प्रश्न:- सुख अथवा चैन प्राप्त गर्ने विधि के हो?

उत्तर:- पवित्रता। जहाँ पवित्रता छ त्यहाँ सुख-चैन हुन्छ। बाबाले पवित्र दुनियाँ सत्ययुगको स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यहाँ विकार हुँदैन। जो देवताहरूको पुजारी छन् उनीहरूले कहिल्यै यस्तो प्रश्न गर्न सक्दैनन्- विकारै नभए दुनियाँ कसरी चल्छ? अब तिमीलाई चैनको दुनियाँमा जानु छ, त्यसैले यस पतित दुनियाँलाई भुल्नु छ। शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ।

ओम् शान्ति। ओम् शान्तिको अर्थ त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ। शिवबाबाले पनि ओम् शान्ति भन्न सक्नुहुन्छ भने शालिग्राम बच्चाहरूले पनि भन्न सक्छन्। आत्माले भन्छ- ओम् शान्ति। सन अफ साइलेन्स फादर। शान्तिको लागि जंगल आदिमा गएर कुनै उपाय गरिदैन। आत्मा त छ नै साइलेन्स। फेरि उपाय के गर्ने? यो कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ बाबालाई नै भनिन्छ- त्यहाँ लैजानुहोस् जहाँ सुख चैन मिल्छ। चैन अथवा सुख सबै मनुष्यले चाहन्छन् तर सुख र शान्ति भन्दा पहिला त हुनुपर्छ पवित्रता। पवित्रलाई पावन, अपवित्रलाई पतित भनिन्छ। पतित दुनियाँवाला पुकारिरहन्छन्- आएर हामीलाई पावन दुनियाँमा लैजानुहोस्। उहाँ हुनुहुन्छ नै पतित दुनियाँबाट छुटाएर पावन दुनियाँमा लैजानेवाला। सत्ययुगमा हुन्छ पवित्रता, कलियुगमा छ अपवित्रता। त्यो पवित्र दुनियाँ हो, यो हो पतित दुनियाँ। यो त बच्चाहरूले जानेको छन्- दुनियाँको जनसंख्या बढ्दै जान्छ। सत्ययुग पावन दुनियाँ हो भने अवश्य मनुष्य थोरै हुन्छन्। ती थोरै को हुन्छन्? सत्ययुगमा देवी-देवताहरूको नै राज्य हुन्छ, त्यसलाई नै चैनको दुनियाँ अथवा सुखधाम भनिन्छ। यो हो दुःखधाम। दुःखधामलाई बदलेर सुखधाम बनाउने केवल एक परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। सुखको वर्सा अवश्य बाबाले नै दिनुहुन्छ। अब उहाँ बाबा भन्नुहुन्छ- दुःखधामलाई बिस, शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर। यसलाई नै मनमनोभव भनिन्छ। बाबा आएर बच्चाहरूलाई सुखधामको साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। दुःखधामको विनाश गराएर शान्तिधाममा लैजानुहुन्छ। यस चक्रलाई बुझ्नु छ। ८४ जन्म लिनुपर्छ। जो पहिला सुखधाममा आउँछन्, उनीहरूको हुन्छ ८४ जन्म केवल यति कुरा याद गर्नाले पनि बच्चाहरू सुखधामको मालिक बन्न सक्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! शान्तिधामलाई याद गर अनि फेरि वर्सालाई अर्थात् सुखधामलाई याद गर। पहिला-पहिला तिमी शान्तिधाममा जान्छौ, त्यसैले आफूलाई शान्तिधाम, ब्रह्माण्डको मालिक सम्झ। हिँडा-डुल्दा आफूलाई उहाँको निवासी सम्झ्यौ भने यो दुनियाँ भुल्दै जान्छौ। सत्ययुग हो सुखधाम तर सबै त सत्ययुगमा आउन सक्दैनन्। यी कुरा उनले नै बुझ्छन् जो देवताहरूका पुजारी छन्। यो हो सच्चा कमाई, जुन सच्चा बाबाले सिकाउनु हुन्छ। बाँकी सबै हुन् झूटा कमाई। अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको कमाईलाई नै सच्चा कमाई भनिन्छ, बाँकी विनाशी धन-दौलत, त्यो हो झूटो कमाई। द्वापरदेखि लिएर त्यो झूटो कमाई गर्दै आएका छन्। यस अविनाशी सच्चा कमाईको प्रारम्भ सत्ययुगदेखि सुरु भएर त्रेतामा पूरा हुन्छ अर्थात् आधाकल्प भोग्छौ। पछि झूटो कमाई सुरु हुन्छ, जसबाट अल्पकाल क्षणभंगुर सुख मिल्छ। यो अविनाशी ज्ञान रत्न, ज्ञान सागरले नै दिनुहुन्छ। सच्चा कमाई सच्चा बाबाले गराउनु हुन्छ। भारतवर्ष सचखण्ड थियो, भारतवर्ष नै अहिले झूटखण्ड बनेको छ। अरु खण्डहरूलाई सचखण्ड, झूट खण्ड भनिदैन। सचखण्ड बनाउने बादशाह सत्य उहाँ हुनुहुन्छ। सच्चा हुनुहुन्छ एक गड फादर, बाँकी हुन् झूटा फादर। सत्ययुगमा पनि सच्चा फादर मिल्छ किनकि त्यहाँ झूट पाप हुँदैन। यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ, त्यो हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ। त्यसैले अब यस्तो सच्चा कमाईको लागि कति पुरुषार्थ गर्नुपर्ला। जसले कल्प पहिला कमाई गरेका थिए, उनीहरूले नै गर्नेछन्। पहिला आफूले सच्चा कमाई गरेर फेरि घर र माइती दुवैलाई यो सच्चा कमाई गराउनु छ। च्यारिटी बिगिन्स एट होम।

सर्वव्यापीको ज्ञान हुनेले भक्ति गर्न सक्दैनन्। जब सबै भगवानको रूप हुन् भने फेरि भक्ति कसको गर्छन्? त्यसैले यस दलदलबाट निकाल्न मेहनत गर्नुपर्छ। संन्यासीहरूले च्यारिटी बिगिन्स एट होम के गर्छन्? पहिला त उनीहरूले घरबारको समाचार सुनाउँदै सुनाउँदैनन्। भन, किन सुनाउँदैनौ? जानकारी त हुनु पर्यो नि। भन्दैमा के

हुन्छ, फलानो घरका थियौं फेरि संन्यास धारण गर्यौं! तिमीसँग सोधेमा तिमीले तुरुन्त भन्न सक्छौ। संन्यासीहरूका शिष्य त धेरै हुन्छन्। उनीहरूले फेरि यदि बसेर भगवान एक हुनुहुन्छ भनिदिए भने त सबैले उनीहरूसँग सोध्छन्- तिमीलाई कसले यो ज्ञान सुनायो? बी.के. ले सुनाएका हुन् भन्यौ भने सारा उनीहरूको धन्धा नै खलास हुन्छ। यसरी कसले आफ्नो इज्जत गुमाउँछ र? फेरि कसैले खाना पनि दिने छैनन्। त्यसैले संन्यासीहरूको लागि त धेरै कठिन छ। पहिला आफ्नो मित्र-सम्बन्धी आदिलाई ज्ञान दिएर सच्चा कमाई गराउनु पर्छ जसबाट उनीहरूले २१ जन्म सुख पाउन्। कुरा छ धेरै सहज। तर ड्रामामा यति शास्त्र मन्दिर आदि बन्ने पनि निश्चित छ।

पतित दुनियाँमा बस्नेहरूले भन्छन्- अब पावन दुनियाँमा लैजाउनुहोस्। सत्ययुग भएको ५००० वर्ष भयो। उनीहरूले त कलियुगको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् भने फेरि मनुष्यले कसरी बुझ्ने- सुखधाम कहाँ छ? कहिले हुन्छ? उनीहरूले त भन्छन् महाप्रलय हुन्छ अनि फेरि सत्ययुग हुन्छ। पहिला-पहिला श्रीकृष्ण औंला चुस्दै सागरमा पीपलको पातमा आउँछन्। अब कहाँको कुरा कहाँ लगेका छन्! अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- ब्रह्माद्वारा म सबै बेद-शास्त्रहरूको सार सुनाउँछु त्यसैले विष्णुको नाभि-कमलबाट ब्रह्माको उत्पत्ति देखेको छु र फेरि हातमा शास्त्र दिएका छन्। ब्रह्मा त अवश्य यहाँ हुनुपर्छ। सूक्ष्मवतनमा त शास्त्र हुँदैन नि। ब्रह्मा यहाँ हुनुपर्छ। विष्णु लक्ष्मी-नारायणको रूप पनि त यहाँ हुन्छन्। ब्रह्मा सो विष्णु बन्छन् फेरि विष्णु सो ब्रह्मा बन्छन्। अब ब्रह्माबाट विष्णु निकलन्छन् वा विष्णुबाट ब्रह्मा निकलन्छन्? यी सबै बुझ्ने कुरा हुन्। तर यी कुरालाई बुझ्छ उसैले जसले राम्रोसँग पढ्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- जबसम्म तिम्रो शरीर रहन्छ तबसम्म बुझिरहन्छौ। तिमी बिल्कल १०० प्रतिशत बेसमझ, कंगाल बनेका छौ। तिमी नै समझदार देवी-देवता थियौ, अब फेरि तिमी देवी-देवता बनिरहेका छौ। मनुष्यले त बनाउन सक्दैनन्। तिमी नै देवता थियौ फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा एकदम कलाहीन भएका छौ। तिमी सुखधाममा धेरै चैनमा थियौ, अहिले बेचैन छौ। तिमीले ८४ जन्महरूको हिसाब बताउन सक्छौ। इस्लामी, बौद्धी, सिक्ख, ईसाई, मठ-पंथ सबैले कति जन्म लिन्छन्? यो हिसाब निकाल्न त सजिलो छ। स्वर्गको मालिक त तिमी नै बन्छौ। कलमी लाग्छ नि। यो हो ज्ञान। स्वयंले बुझ्यौ भने फेरि सबैभन्दा पहिला आफ्ना माता-पिता, बहिनी-भाइहरूलाई ज्ञान दिनुपर्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहनु छ फेरि च्यारिटी बिगिन्स एट होम। घर र माइती दुवै तिरकालाई ज्ञान सुनाउनु पर्छ। व्यवसायमा पनि पहिला आफ्नो भाइहरूलाई नै साझेदार बनाउँछन्। यहाँ पनि त्यस्तै हो। गायन पनि छ- कन्या त्यो हो जसले घर र माइतीको उद्धार गर्छिन्। अपवित्रले उद्धार गर्न सक्दैनन्। त्यो कुनचाहिँ कन्या? यी ब्रह्माका कन्या, ब्रह्माकुमारी छन् नि। यहाँ अधर कन्या, कुमारी कन्याको मन्दिर पनि बनेको छ नि। यहाँ तिम्रो यादगार बनेको छ। म फेरि आएको छु विश्वलाई स्वर्ग बनाउन। यो देलवाडा मन्दिर एकदम एक्युरेट छ, माथि स्वर्ग देखाइएको छ। स्वर्ग थियो त यहाँ नै। राजयोगको तपस्या पनि यहाँ नै हुन्छ। जसको मन्दिर हो उनले यो जान्नु त पर्यो नि। हेर भित्र जगतपिता जगत अम्बा, आदि देव, आदि देवी बसेका छन्। अच्छा, आदि देव कसका बच्चा हुन्? शिवबाबाका। अधर कुमारी, कुमारी कन्या सबै राजयोगमा बसेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव। अनि तिमी वैकुण्ठको मालिक बन्छौ। मुक्ति, जीवन मुक्तिधामलाई याद गर। तिम्रो यो संन्यास हो, जैनीहरूको संन्यास कति डिफीकल्ट छ। कपाल आदि निकाल्ने कति कडा चलन छ। यहाँ त छ नै सहज राजयोग। यो हो पनि प्रवृत्ति मार्गको। यो ड्रामामा निश्चित छ। कुनै जैन मुनिले बसेर आफ्नो नयाँ धर्म स्थापना गरे तर त्यसलाई आदि सनातन देवी-देवता धर्म त भनिदैन नि। त्यो त अहिले प्रायः लोप छ। कसैले जैन धर्म सुरु गरे, चल्थो। यो पनि ड्रामामा छ। आदि देवलाई पिता र जगत अम्बालाई माता भनिन्छ। आदि देव ब्रह्मा हुन्, यो त सबैले जानेका छन्। आदम-बीबी, एडम-ईव पनि भन्छन्। यी एडम ईव अहिले तपस्या गरिरहेका छन् भनेर क्रिश्चियनहरूलाई कहाँ थाहा छ र। मनुष्य सृष्टिको वंशावलीको यी हेड हुन्। यो रहस्य पनि बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यति धेरै मन्दिर शिवका वा लक्ष्मी-नारायणका बनेका छन् भने उनीहरूको बायोग्राफी जान्नुपर्यो नि! यो पनि ज्ञान सागर बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। परमपिता परमात्मालाई नै नलेजफुल ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर भनिन्छ। यो परमात्माको महिमा कुनै साधु-सन्त आदिले जानेका छैनन्। उनीहरू त भन्छन्- परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ फेरि महिमा कसको गर्ने? परमात्मालाई नजान्नाले नै फेरि आफूलाई शिवोहम् भन्छन्। नत्र परमात्माको महिमा कति ठूलो छ। उहाँ त मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ। मुसलमानहरूले पनि भन्छन् हामीलाई खुदाले पैदा गरे, त्यसैले हामी रचना ठहरियौं। रचनाले रचनालाई वर्सा दिन सक्दैनन्। रचनालाई रचयिताबाट वर्सा मिल्छ, यस कुरालाई कसैले पनि जानेका छैनन्। उहाँ बीजरूप सत हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको उहाँलाई ज्ञान छ। आदि मध्य अन्त्यको

ज्ञान बीज बाहेक कुनै मनुष्यमा हुन सक्तैन। बीज चैतन्य हुनुहुन्छ भने अवश्य ज्ञान उहाँमा नै छ। उहाँ नै आएर तिमीलाई सारा सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ। यो पनि बोर्ड लगाउनु पर्छ, यस चक्रलाई जान्नाले तिमी सत्ययुगको चक्रवर्ती राजा अथवा स्वर्गको राजा बन्छौ। कति सहज कुरा छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जबसम्म जिउनु छ, मलाई याद गर्नु छ। म स्वयं तिमीलाई यो वशीकरण मन्त्र दिन्छु। अब तिमीले याद गर्नु छ बाबालाई। यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। यो स्वदर्शन चक्र घुमाइरह्यो भने मायाको शिर काटिन्छ। मैले तिम्रो आत्मालाई पवित्र बनाएर लैजान्छु। फेरि तिमीले सतोप्रधान शरीर लिन्छौ। त्यहाँ विकार हुँदैन। सोध्छन्— विकार विना सृष्टि कसरी चल्छ? भन, तपाईं शायद देवताहरूको पुजारी हुनुहुन्न। लक्ष्मी-नारायणको त महिमा गाउँछन् सम्पूर्ण निर्विकारी भनेर। जगदम्बा, जगत्पिता निर्विकारी हुन्, राजयोगको तपस्या गरेर पतितबाट पावन, स्वर्गको मालिक बनेका हुन्। तपस्या गर्छन् नै पुण्य आत्मा बन्नको लागि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस पुरानो दुनियाँलाई बुद्धिबाट भुल्नको लागि हिँडा-डुल्दा आफूलाई शान्तिधामको निवासी सम्झनु छ। शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गरेर सच्चा कमाई गर्नु छ र अरूलाई पनि गराउनु छ।

२) राजयोगको तपस्या गरेर स्वयंलाई पुण्य आत्मा बनाउनु छ। मायाको शिर काट्नको लागि स्वदर्शन चक्र सदा घुमिरहोस्।

वरदान:-

शान्तिको शक्तिको प्रयोगद्वारा हर कार्यमा सहज सफलता प्राप्त गर्ने प्रयोगी आत्मा भव
अब समयको परिवर्तन अनुसार शान्तिको शक्तिको साधन प्रयोगमा ल्याएर प्रयोगी आत्मा बन।
जसरी वाणीद्वारा आत्माहरूमा स्नेहको सहयोगको भावना उत्पन्न गर्छौ, त्यसैगरी शुभ भावना,
स्नेहको भावनाको स्थितिमा स्थित भएर उनीहरूमा श्रेष्ठ भावना उत्पन्न गर। जसरी दीपकले,
दीपकलाई जलाउँछ त्यसैगरी तिम्रो शक्तिशाली शुभ भावनाले अरूमा पनि सर्व श्रेष्ठ भावना उत्पन्न
गराइदिने छ। यस शक्तिद्वारा स्थूल कार्यमा पनि सहज सफलता प्राप्त गर्न सक्छौ, केवल प्रयोग
गरेर हेर।

स्लोगन:-

सबैको प्रिय बन्नु छ भने फक्रिएको रूहानी गुलाब बन, नओइलाऊ।